

Пробудиšа лико спавашь,

Пробудиšа какво чакашь ?

Мили очи ты отвори

Та виждъ близу при тів' стон

Любезный твой.

Нечюешь ма какъ воздишамъ,

И ма твоє гладко винкамъ,

Геновево любе мое,

Гдѣ ли сега тѣло твоє

Почика ?

Ахъ ! то въ черна земля гнѣ

И въ мене съ сърдце вѣе,

Да л' ще найде любе мое !

Да престанать слези мои

Отъ очи .

Гдѣ ли гробъ твой азъ да найда,

И у него гамъ да слеза

Двама съ тѣкъ тамъ далегнемъ,

И у него тамъ да гніемъ

До вѣка .

Сега дойдоха времена

Миниасѧ години ,

Моме азъ мнъ зададе .

Черни вѣли станаха

Рати-тѣ на фжитанъ ,